

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/146/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214206504
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8214206504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N.. P.. X.. L. B. XXXX/X, A., zast. JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/195/2014-54 zo dňa 02.12.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 489,58 eur s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že medzi účastníkmi zmluvy bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011, na základe ktorej boli poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi, ktorý titulom predmetného úveru splatil žalovanému sumu o 489,58 eur vyššiu než ako prijal, pričom súd po aplikácii spotrebiteľského práva dospel k záveru, že predložená zmluva nie je revolvingovou zmluvou, nakoľko nenapĺňa podstatné znaky revolvingovej zmluvy, taktiež vyslovil záver, že dohodnutý ročný úrok pri tomto úvere vo výške 70 % je v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na výšku úrokových sadzieb úverov poskytovaných v danom čase, ktorá činila približne 11%. Z tohto dôvodu dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva je neplatná a strany sú si povinné vydať to, čo si vzájomne plnili. Prvostupňový súd poukázal na §§ 261, 497, 499 a 502 Obchodného zákonníka, §§ 52, 53, 53b, 53c, 54, 40, 37, 39, 41, 3, 451, 457, 121, 544, 545, 545a, 565, 566, 517 Občianskeho zákonníka, Zákon č. 129/2010 Z.z., Zákon č. 250/2007 Z.z., aplikoval Smernicu Raddy č. 93/13/EHS. Zároveň konajúci súd poukázal na ďalšie nejasnosti v zmluvných dojednaniach účastníkov konania, ako aj na absenciu údajov, ktoré sú obligatórnou náležitosťou úverových zmlúv v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a to chýbajúci údaj o konečnej splatnosti úveru, čo odôvodňuje vyhovujúci rozsudok súdu prvého stupňa. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že súd neumožnil žalovanému, aby sa mohol vyjadriť k posúdeniu veci či už sa týka skutkového alebo právneho stavu a jedná sa o postup súdu, ktorý nemá oporu v procesnom práve, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa. Taktiež namietal záver súdu prvého stupňa o tom, že uzavretá zmluva nie je revolvingovou zmluvou, pričom to, ako dochádza k čerpaniu zmluvy, je vecou dohody zmluvných strán v zmysle princípu zmluvnej slobody a zo samotného názvu úverovej zmluvy nemožno vychádzať bez zohľadnenia obsahu zmluvy. Taktiež žalovaný namietol záver súdu o neplatnosti výšky úroku s tým, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, alebo vo výške najvyššie prípustnej ustanovením

zákona, pričom v danom prípade ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty, nebola explicitne stanovené. Samotná odplata za ktorú je poskytovaný úver, by nemala podstatne prevyšovať obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu, ktorá v tom čase v zmysle údajov o priemernej výške RPMN činila 46%, čím závery súdu o neplatnosti zmluvy ako celku nie sú v súlade s právnou úpravou. Taktiež žalovaný namietol skutočnosť, že súd jednak tvrdil, že zmluva je neplatná, zároveň však uviedol, že neobsahuje zákonom určené náležitosti, pre ktoré je úver bezúročný. Poukázal na to, že zmluva obsahuje termín o konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., pričom bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať, a to bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na internete a úradnej tabuli súdu dňa 23.06.2016 a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu, či zrušenie napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd nezistil vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý veľmi rozsiahlo odôvodnil svoje rozhodnutie a použil správny právny predpis, ktorý správne aplikoval na zistený skutkový stav.

Čo sa týka odvolacích námietok žalovaného. Zo spisu nebolo zistené, že by postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť žalovanému konať pred súdom prvého stupňa. Žalovaný bol cestou svojho právneho zástupcu na pojednávania riadne a včas predvolaný. Svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti, pričom uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení. Z tohto dôvodu odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa konal v súlade s O.s.p. a žiadnym spôsobom nebola odňatá možnosť žalovaného konať pred súdom prvého stupňa.

Pokiaľ sa týka ďalších odvolacích námietok a dôvodov, pre ktoré vyhovel súd prvého stupňa žalobe zo spisu bolo jednoznačne preukázané, že ročná úroková sadzba uvedeného úveru činila 70 %, čo bolo skoro 7 násobne viac, než priemerná úroková sadzba na obdobie úveru v danom čase a táto skutočnosť sama osebe jednoznačne odôvodňuje záver, že takéto dojednanie spôsobuje absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy ako celku, nakoľko nemožno priznať súdnu ochranu v spotrebiteľských veciach takémuto konaniu žalovaného. V tomto odvolacom dôvode jednoznačne odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa (ktoré tiež poukazuje na rozhodnutia iných súdov v tejto oblasti). Aj odvolací súd je toho názoru, že je zrejmé, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Súd prvého stupňa už len navyiac uviedol pre presvedčivosť svojich argumentov, že uvedená zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje zákon, čo však v danom prípade nie je ani relevantné vzhľadom na neplatnosť tejto zmluvy. V každom prípade však to, že súd prvého stupňa uviedol navyiac tieto argumenty v odôvodnení svojho rozsudku, nemôžu spôsobovať nepreskúmateľnosť a nesprávnosť tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov, majú za to, že rozsudok súdu prvého stupňa o vyhovení žaloby je vecne správny, odvolací súd ho postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti vo veci samej, a to postupom podľa § 224 ods. 4 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.